

РЕШЕНИЕ

№ 2695

гр. София, 20.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 23.03.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Стоева

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Гергана Дончева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разглежда дело номер **733** по описа за **2018** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник против Решение № 287113 от 06.12.2017г. постановено по НАХД № 9281/2017г. на СРС, НО, 10-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №28/15.03.2017г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма], представлявано от М. П. Ф., в качеството му на изпълнителен директор, за нарушение на чл.326а от Закона за електронните съобщения, във връзка с чл.32, ал.2 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга, връзка с чл.32, ал.1, пр.2 от ФС, е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 (шестдесет хиляди) лева.

Касаторът оспорва изцяло обжалваното решение като неправилно, постановено в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди, че е нарушен чл.27 ЗАНН, като му е наложена санкция в максимален размер. Счита, че в случая следва да намери приложение чл.28 ЗАНН. Иска се отмяна на оспореното решение. В съдебно заседание се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът – Комисия за регулиране на съобщенията, редовно уведомен, не се представлява. В депозиран отговор по касационната жалба, счита същата за

неоснователна, за което излага аргументи по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС е възприел следната фактическа обстановка: Във връзка с депозирана до КРС жалба инспектори на КРС извършили проверка в [фирма] и [фирма]. В хода на същата те установили, че на 12.07.2016г. Н. Н. - абонат на мобилна телефонна услуга, предоставяна от [фирма], подал в магазин на [фирма], заявление №2016053110447550 за пренасяне на телефонен номер 0893/244 592 от мрежата на даряващия доставчик [фирма] в мрежата на приемащия доставчик [фирма].

След подаденото на 12.07.2016 година заявление, приемащият доставчик [фирма] изпратил заявлението за преносимост със запитване за преносимост към даряващия доставчик [фирма]. Последният одобрил дата за пренос 14.07.2016 година. На 14.07.2016 година [фирма] не пренася номера и предлага нова дата за пренос. [фирма] се съгласява с предложената нова дата 18.07.2016 година.

На 18.07.2016г. номерът бил активиран в мрежата на [фирма]. Това било осъществено в 11,10 часа, като [фирма] било длъжно до 16,10 часа на същата дата 18.07.2017 година, да деактивира номера от своята мрежа, както било предвидено в разпоредбата на чл.32, ал.1 от ФС. [фирма] обаче, деактивирало номера от мрежата си едва на 04.08.2016 година, в 10,31 часа, чрез изпращане на съобщение (NP D.) до приемащия доставчик [фирма]. Наред с това посоченото дружеството продължило да фактурира сметки на абоната за този номер до 19.09.2016 година.

Като не е деактивирало номера от своята мрежа в 5-часовия прозорец за преносимост, [фирма] нарушило разпоредбата на чл.32, ал.2, връзка с чл.32, ал.1, пр.2 от ФС. На 06.02.2017г., във връзка с извършените проверки и направените констатации, О. К. на длъжност главен инспектор в Главна дирекция „Контрол на съобщенията“ на КРС, съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №С-016 на [фирма] за нарушение на чл.326а от ЗЕС, във връзка с чл.32, ал.2 от ФС, във връзка с чл.32, ал.1, пр.2 от ФС. На 14.02.2017г., извън законоустановения срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН, в КРС било депозирано писмено Възражение с вх.№14-00-354 срещу направените в акта констатации. На 15.03.2017г. административнонаказващият орган (АНО) издал атакуваното пред СРС НП. С него на дружеството-нарушител била наложена имуществена санкция в размер на 60 000 (шестдесет хиляди) лева.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение на чл.326а от Закона за електронните съобщения, във връзка с чл.32, ал.2, вр. ал.1, пр.2 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга с оглед на което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност в производство, в което не са били допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

Настоящата инстанция намира, че при постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуални правила, извършил е цялостна

проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл.312 и чл.313, ал.1 НПК, приложим по препращане от чл.84 ЗАНН. В тази връзка е изследвал дали акта за установяване на административно нарушение е издаден при спазване на разпоредбите на ЗАНН, дали наказателното постановление съответства на изискванията за съдържанието му по чл.57 ЗАНН и дали наказващият орган при издаване на постановлението е спазил процедурата по чл.52 и сл. от с.з., като е направил законосъобразен извод, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването на обжалвания акт. Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Доставчикът на мобилната услуга [фирма] е санкциониран за неизпълнение на действията, предписани с разпоредбата на чл. 31, ал. 2, вр. ал.1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера, при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФС), защото, във връзка с пренос на мобилен телефонен номер активиран в приемащия доставчик на 18.07.2016г. в 11,10 часа не е деактивирало номера от своята мрежа в 5-часовия прозорец за преносимост, [фирма] нарушило разпоредбата на чл.32, ал.2, връзка с чл.32, ал.1, пр.2 от ФС. Санкционната норма на чл. 326а ЗЕС предвижда имуществени санкции от 5 000 лева, до 60 000 лева. За да определи размера на процесната, на 60 000 лева председателят на КРС се е позовал на множество, конкретно цитирани и влезли в законна сила наказателни постановления за нарушения от [фирма], свързани с преносимост на номера. С оглед на това, неоснователно е заявеното с касационната жалба искане за намаляване размера на санкцията, наложена с процесното НП. Няма основания и за прилагане разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, както поради важността на засегнатите обществени отношения, регулирани със ЗЕС, така и предвид вече изтъкнатото наличие на многобройни наказателни постановления за подобни нарушения.

Липсата на допуснати в производството по издаване на обжалваното въззивно решение нарушения, съставляващи самостоятелни касационни основания, съгласно чл. 348 ал.1 от НПК, за които съдът следи служебно съгласно чл. 218 ал.2 от АПК обуславя правилност и законосъобразност на обжалваното решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221 ал.2 от АПК Административен съд-София град, Х.-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 287113 от 06.12.2017г. постановено по НАХД № 9281/2017г. на СРС, НО, 10-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.